

NAMIQ ZAMAN

ÇAĞLAYA BİLMİRƏM

Puç olub həyatım, tükənir düşüncəm,
Könlümü kimsəyə bağlaya bilmirəm.
Dadıma yetişmir nə vərəq, nə qələm,
Hələ də coşuram, çağlaya bilmirəm.

Gözüm yox dünyanın çoxunda-azında,
Xəzanım yetişib ömrümün yazında.
Min hava çalınır qəlbimin sazında,
Ruhumu bədəndə saxlaya bilmirəm.

Payıma ayrılıq əzabı düşsə də,
Fikirdən bələli başım hey şişsə də,
Ürəyim cızhacız əriyib-bişsə də,
Bircə yol hönkürüb, ağlaya bilmirəm.

Xəyalda daşladıq o lənət yolunu,
Onunçün tutmuşuq bu minnət yolunu.
Neyləyim, Vətənin o cənnət yolunu
Düşmənin üzünə bağlaya bilmirəm.

İnlədim qürbətdə, öləcəm qürbətdə!..
Səsimə səs vermir, Vətəntək qürbət də.
Tükənir səbr də, dözümlü də, cürət də,
Bəs niyə coşuram, çağlaya bilmirəm,
Pas atan tufəngi yağlaya bilmirəm?!

DÜNYANIN

Narazıdı - oturan da, düşün də
Qan qoxuyan yəhərindən dünyanın.
Vaxtlı-vaxtsız bir gün hamı enəcək
Zaman adlı kəhərindən dünyanın.

Namiq Zaman (Namiq Zaman oğlu Zamanov) - 1971-ci ildə Laçın rayonunda dünyaya göz açıb. 1994-cü ildə Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetini bitirib.

"Dünya Gənc Türk Yazarlar Birliyi"nin üzvü, "Gənclərin Söz Birliyi" İctimai Birliyinin katibi, "Sosial Xəbər" qəzetində və "SOSIALXEBER.INFO" xəbər agentliyində İdarə Heyətinin üzvü, "SÖZ ODASI" qəzetində publisistika şöbəsinin redaktoru kimi fəaliyyət göstərib.

Şeirləri, hekayələri və publisistik yazıları "AZAD PRESS", "MİNGƏÇEVİR", "LAÇIN", "ƏDALƏT", "SOSIAL XƏBƏR", "KREDO", "YENİ AZƏRBAYCAN", "HÜQUQ PRESS", "AĞDAŞ", "SÖZ ODASI", "PALİTRA" qəzetlərində, "ULDUZ", "AZƏRBAYCAN", "MİNGƏÇEVİR LEYSANI", "BƏNÖVŞƏ", "LAÇIN YURDU" jurnallarında, "ÖMÜR ANTOLOGİYASI", "ARANIN SÖZ SOVQATI", "UZAQDAN GƏLƏN SƏS" almanaxlarında, "DGTYB.ORG", "KULTAZ.COM", "MEDIAFORUM.AZ", "SOSIALXEBER.INFO", "LACHIN_AZ.COM", "BİZİMYAZI.COM", "KULİS.AZ", "ƏDƏBİYYAT.BİZ", "KULTUR.AZ", "KARABAKH media" internet saytlarında dərc olunub.

Hazırda Ağdaş rayonunun Xosrov kəndində yaşayır və həmin kənddə ixtisası üzrə kimya-biologiya müəllimi işləyir.

Ailəlidir, iki övladı var.

Yaşasaq da, mənasını duymuruq,
Boş ötüşən bir anına qıymırıq.
Şirinsə də, acısa da, doymuruq
Bir ömürlük zəhərindən dünyanı.

Neçə hayçı məğlub oldu bu hayda,
Kimi keçdi, kimi batdı bu çayda.
Ha deyirik, ha yazırıq, - nə fayda,
Bu qəmindən, qəhərindən dünyanı...

Namiq, haqdan ömür istə sözünə,
Xoş niyyətin qoy nur olsun gözünə.
Səbr dilə, dözümlü dilə özünə
Hər açılan səhərindən dünyanı.

ÇARXI ÇEVİRİLDİ BU MƏMLƏKƏTİN

Çarxi çevrilibdi bu məmləkətin,
Alimi nadana qarışmış gedir.
Sərvət sərgisidir həyat elə bil,
Hamı bir-birilə yarışmış gedir.

Yoxdur zülmkarın qorxu-hürküsi,
Əsarət yaşadıb, əzir hər kəsi.
Haqqın, ədalətin boğulmuş səsi,
Alınlar kədərdən qırışmış gedir.

Çürük fikirlərə işləyir başlar,
Kimi aldadırlar, bu ağılcaşlar?!
Qonşusu ac olan ürəyi daşlar,
Ziyarət yolunu soruşmuş gedir.

Görüb öz işini fəlcinin tasi, -
Beyinlər korlanıb, açılmır pası.
Tamadalar toyu, mollalar yası,
Beh alıb bu başdan, "danışmış" gedir.

Nağıllar çoxunu salıbdı tora:
Cahildi, rəzildi - baxırsan hara.
Namiq baş əyərmi qəm-qubara,
Sanmayın dövrənlə barışmış gedir.

SÖZ ADAMIYIQ

Oğruyla-əyriylə işimiz yoxdu,
Biz məslək adamı, söz adamıyıq.
Bu şirin həyatda acımız çoxdu -
Dolanbac yolların düz adamıyıq.

Gah çəşib qalırıq ayıq baş ilə,
Gah da dil tapırıq qara daş ilə.
Daim çarpışırıq qarlı qış ilə,
Gül-çiçək ətirli yaz adamıyıq.

Namiq bu dünyada elə qəribdi,
Haqqa sipər olub, sinə gəribdi.
Pislərdən allah da üz döndəribdi,
Yaxşı insanların öza damıyıq.

DEDİK

Nadan günümüzü qara eylədi,
Neynək, taleyimiz ağ olsun, dedik.
Təki pulumuz çox, kefirmizsə kök,
Təki damağımız çağ olsun, - dedik.

Düşməni əzməyə çalışmadıq heç,
Doğru danışanla barışmadıq heç.
Əkib-becərməkdən danışmadıq heç,
Yeməyə meyvəli bağ olsun, - dedik.

Namiq, bizim kimi yazıq harda var -
Qəlbimiz genişdir, meydanımız dar.
Gözümüz kor oldu, qulağımız kar,
Qolumuz-qıçımız sağ olsun, - dedik!

DEYƏSƏN, TƏZƏDƏN SEVƏCƏM SƏNİ

Alıb əllərimə gül əllərini,
Çəkib gözlərimə tül əllərini,
Ələyib başıma kül əllərini,
Deyəsən, təzədən sevəcəm səni.

Közərib bu eşqin ocağında,
Dolaşmış küncündə-bucağında,
Elə xatirələr qucağında
Deyəsən, təzədən sevəcəm səni.

Dözüb nazına da, həsrətinə də,
Dözüb hər əzaba, hər çətinə də,
Baş əyib taleyin qismətinə də,
Deyəsən, təzədən sevəcəm səni.

Yorub bu yolları, yenə gələcəm,
Gərib hər müşkülə sinə, gələcəm.
Bu dəfə biryolluq sənə gələcəm,
Deyəsən, təzədən sevəcəm səni,
Deyəsən, təzədən sevəcəm səni...

NIYƏ GƏLMƏDİN

Ümidim tükənib, qırılıb dizim,
Daha ayrılığa qalmayıb dözüüm.
Yollara baxmaqdan yoruldu gözüüm,
Sən niyə gəlmədin, niyə gəlmədin?!

Sanki təbiət də qəlbimi duydu,
Çəkdiyim həsrəti öz dərdi saydı.
Küləklər səsimi hər yana yaydı:
"Sən niyə gəlmədin, niyə gəlmədin?!"

Üstümə dünyanın zülməti çökdü,
Buludlar hönkürüb göz yaşı tökdü.
Əlimdə çiçəklər boynunu бүkdü,
Sən niyə gəlmədin, niyə gəlmədin?!

...Hamı sevgimizdən - bizdən danışır,
Məni tək görənler səni soruşur...
Sevənlər neçə yol küsüb-barışır -
Sən niyə gəlmədin, niyə gəlmədin?!

Tükənib Namiqin səbri-qərarı,
Nə tez xəzan oldu eşqin baharı?!
Vida görüşünə gələydin barı,
Bəs niyə gəlmədin, niyə gəlmədin?!

BİR ƏCƏLƏ QALIB GÜMAN

Qəm sarsıdır varlığımı,
Əriyirəm gilə-gilə.
Zəncirlənmiş dustaq kimi
Sürünürəm ildən ilə.

Günahkarı dilim olur:
Öz başım-öz əlim olur...
Aldanmaq da zülüm olur
Görə-görə, bilə-bilə.

Qisməti kəm, yolu bağlı,
İtiribdi huşu, ağılı.
Zülmətə də insan oğlu
Həyat deyir, ölə-ölə!

Dəyişib əqidə, maraq -
Bir şəhvətdi, bir də yalaq!
Ceyranı bəyənmir ulaq,
Ələ salır, gülə-gülə.

Unudulur pənah, aman,
Tapdalanır yaxşı, yaman.
Bir əcələ qalib güman,
O da harda gələ, gələ!..

OLMASA

Alovludur hələ sinəm,
Açılmayan bir tilsiməm.
Kim bilər ki, axı, kiməm,
Öz elim, obam olmasa.

Nadanlar "səyirdir atı",
Qalmayıb ömrün urvatı.
Yaşamazdım bu həyatı,
"Söz" kimi odam olmasa.

Daşlar dil açıb dinəcək,
Mələklər göydən enəcək,
Dünyanın çarxı çönəcək,
Adamlar adam olmasa.

ÜMİD GÖYƏRİR

Özü də bilmir neyləsin,
Danışır, sözü böyüyür.
Yeyəndə ağzında tikə,
Baxanda gözü böyüyür.

Dərdə-qəmə qucaq açır,
Nəfəsi od-alov saçır.
Yoxsa taleyindən qaçır,
Bu uşaq hara yüyürür?

Bilən yoxdu hardan gəlir,
Qışdan, ya bahardan gəlir.
Çölündə arzular ölür,
İçində ümid göyərir...

NEYLƏDİN...

Olanları unutmuşdum,
Elə bil ki, azad quşdum.
Axı başqa yol tutmuşdum,
Niyə yolumdan eylədin?!

Harda qaldı əhdin-andın,
Kimlərin oduna yandın?!
Sızıldadın, alovlandın,
Göynədin, elə göynədin...

Bir yenilməz igid-ərdin,
Bilmədim nə oldu dərdin.
Sən gör kimə könül verdin,
Neylədin, ürək, neylədin?!

"OPTİMİSTLİK"

Min illərdi dəyişmədən
yaşayırıq, - necə varıq;
nə şərə düşmənik,
nə xeyrə yarıq.
Biz,
qanadı qırılmış quşa:
-Təki sınıan qanad olsun,
arzuların, ümidlərin sınımasın, -
deyə,
təsəlli verən adamlarıq.

* * *

Günbəgün dəyişir
Dünyanın mənzərəsi.
Azalır get-gədə
Yer üzündə
İnsan görkəmi,
İnsan nəfəsi...
İnsanlıq qeybə çəkilir,
Ömrü bitir insanların.
Geyimi,
hərəkəti,
xasiyyəti,
üzünün,
gözünün ifadəsi
dəyişir, itir, insanların.
Hara baxırsan, -
beyni yeyilmiş,
düşüncəsi çalınmış,
məqsədsiz,
məzumsuz
soyuq adamlar...
Dünyamızı dağıdıb,
xaraba qoyacaq,
bu şəkil adamlar,
"oyuq" adamlar!..

MƏN

Dolanım başına, olum qurbanı,
O gözəl diyarın balasıyam mən.
Dərəsinin bənövşəsi, nərgizi,
Dağının-düzünün lalasıyam mən.

İgid ərənlərlə nəfəs-nəfəsə,
Əl uzadıb ələ, səs verib səsə,

Əcəl aman versə, ölüm gözləsə,
Yolum o yerlərdən salasıyam mən.

Qələm yaza bilmir ürək deyəni,
Sevmirəm namərdə boyun əyəni.
Tarda "Heyratı"nı, "Mənsuriyyə"ni,
Sazda "Kərəmi"ni çalasıyam mən.

Namərdlə yol tutan mənzilə çatmaz,
Namiq, mərdi səslə, mərd səni atmaz.
Qürbətdə torpaq da üstümə yatmaz,
Gedib o yerlərdə qalasıyam mən,
Ölüb o yerlərdə qalasıyam mən!..

DAĞLARI

Cismim dözmür, ruhum çəkən ağrıma,
Düşündükcə viran, talan dağları.
Qismət ola, gedib basam bağrıma
Düşmən tapdağında qalan dağları.

Özüm də bilmirəm nədir günahım,
Yadıma saldıqca, kükrəyir ahım.
İndi əl çatmayan ziyarətgahım,
Bir zaman oylağım olan dağları.

Ömrü xəyallara satıb ağlaram,
Oyanıb ağlaram, yatıb ağlaram...
Gecələr yuxuma qatıb ağlaram,
Nisgili gözümə dolan dağları.

Həsəti qəlbimi edibdi şan-şan,
Namiq, dərd bilənə verərsən nişan;
El-obası ağlar, özü pərişan,
Çəmən-i-çiçəyi solan dağları!

TƏCNİS

Əcəl yetişəndə baş alıb gedər,
Yaxşı da, yaman da bir yerə keçər.
Demə ki haqsızlıq baş alıb gedər -
Məzlumun da ahı bir yerə keçər.

Hər adam sandığın söz bilən olmaz,
Deməsən, sənindi söz, -bilən olmaz.
Alim var, sözünü söz bilən olmaz,
Nadanın fərmanı hər yerə keçər.

Bəxtin üzə gülsə, bir gün görərsən
Həqiqət axtarsan, bir gün görərsən.
Ərzin çarxı çönər bir gün, görərsən,
Göy göyə çəkilər, Yer yerə keçər.